

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per avy, una pesseta de rebuix

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPREMTA
CARRER DE FORTUNY, NÚM. 2 TERC
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPREMTA, 2, 311

ANY IX NUM.-2.735

BARCELONA, DILLUNS 2 DE SETEMBRE DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Gran varietat en articles

PERA

CASSA

Sarrons - Cananes - Necessers - Ampolles
"Thermos", - Cantirets - Vasos - Ganivets
de camp - Polaines

BORCEGUINS DE LONA amb sola de cà- Ptes. 3'15
nem, el parell, a

Extens assortit en trajos
y guerreres pera cassador

Variadíssima colecció d'articles

PERA

Sport, Fotografia, Dibuix y Pintura

Les idees de Gustave Hervé

De com ell mateix les ha rectificades

Heus aquí que M. Hervé, l'apòstol escarlat del antipatriotisme, el qui acostumava a firmar els seus articles de «La Guerre Sociale» amb el pseudònim «Un Sans-Patrie», el conseqüent estudiant de la presó, l'home de les violències i de les truculències, ha rectificat francament, amb admirable sinceritat, una part important, la més important — o al menys la més sorollosa — de les seves idees.

Aquesta rectificació és significativa, és simpàtica. Y més significativa y simpàtica és encara si's relaciona amb els fenòmens interessants que en els darrers temps s'han pogut observar en el moviment socialista. Com acaba de dir M. Jaurès, per tot el camp proletari està passant ara la mateixa corrent d'idees, lluminosa y ampla. Amics curiosos de les coses d'Europa: no us en heu adonat?

No s'ha produït de sobte, tot d'un cop, el canvi d'idees y de posició de M. Hervé. Feia ja algun temps que en els seus escrits, redactats desde la presó estant, s'hien donat certes evolucions. Emprontant pels tribunals de la República, M. Hervé, entre altres, defensava la República. Y quan el socialisme, víctima d'una perillosa desviació, negava tot valor a les institucions republicanes, democràtiques, laiques, y s'acostava per un moment als camins del roï, l'Hervé experimentà una sana reacció y sortí amb brau coratge a la defensa de les llibertats republicanes — incompletes, però precises — y de les tendències antifeudals y laïques. El famós escriptor ja estava lluny d'aquells dies en què deia que tant s'estimava esser governador per la República francesa com per l'Imperi alemany.

Però l'aspecte més apassionat y més conegut de les propagandes de Gustave Hervé estava en l'antipatriotisme. Y aquest seguit essent l'aspecte més terrible, la blasfèmia esborronadora. Els articles d'«Un Sans-Patrie» seguien apareixent regularment en «La Guerre Sociale», y a cada pas promovien a França cridories y escàndols.

Doncs bé: darrerament ha rectificat M. Hervé d'una manera explícita el seu antipatriotisme. És un fet d'alta significació, que amb motiu inoportú M. Jaurès an aquell corrent nova que passa actualment per l'obrerisme.

La rectificació està continguda en el prefaci que ha posat al seu recent llibre «Mes crimes». Aqueixos crims de l'Hervé no són altra cosa que les seves idees penals tribunals y que ell ha volgut aplegar en un volum.

En el mateix prefaci, s'explica l'origen del pseudònim «Un Sans-Patrie». Això ve del temps de l'«affaire Dreyfus». M. Hervé ocupava aleshores la càtedra d'història en l'licon departamental. Era un entusiasta «dreyfusard» y com a tal va intervenir en aquell gran batalla de França. Y com que els «dreyfusards» trobaven als «dreyfusards» de sentença patriota, l'Hervé, que col·laborava en un periòdic socialista del departament del Yonne, començà a firmar, per ironia, «Un Sans-Patrie». És innegable que aquest origen del pseudònim fa minvar extraordinàriament la seva odiositat. D'algun de les seves frases més estridentes, com aquella de «plantar la bandera en el fèrret», l'autor de «Mes crimes» en dona igualment una ex-

plicació que li lleva tota la seva virulència aparent.

No obstant, M. Hervé no pretén sostenir que mai ha trencat cap pla. És massa franc y massa sincer pera desfigurar hipòcritament les campanyes feies. Reconeix que, després d'haver sigut expulsat del professorat pels seus propis companys, a causa del seu article «Aux Consacrés», va emprendre en les planes de «La Guerre Sociale» una campanya violentíssima, en la qual l'«antipatriotisme» dominava.

Les afirmacions extremes de M. Hervé eren insostenibles. Mes ell, pera desdén-sar-se, invocava una teoria, que cal·licava de pedagògica. En un dels Congressos del partit socialista ho confessà: «Les meves afirmacions són exagerades; prou que ho sé — deia. — Però és que per fer veure les coses al poble, cal presentar-les davant dels seus ulls augmentades, exagerades, y encara així no produïen en ell tot l'efecte que per si mateixes, haurien de produir». Examinada a la llum de la psicologia de les multituds, la teoria de M. Hervé no deixava de tenir cert fonament. Ademés, de ella se'n dedueix que la gent de cultura no havia de pendre al peu de la lletra les «doutades» que amb finalitat menament pedagògica y pera'l gros públic lliament l'«antipatriotisme».

Emperó, el mètode no ha donat els resultats que el professor Hervé n'esperava. Ha donat, al contrari, uns altres resultats que ell no esperava ni volia. Home nou y lleial, no se'n dona vergonya de declarar-ho. En l'esmentat prefaci a «Mes crimes», diu: «La premsa conservadora ens omplia de fang en nom de la patria, els fiscals de manaven contra nosaltres penes terribles en nom del patriotisme ultradit. Era massa fòrta la tentació de declarar-se antipatriota, a manera de bravata pera reaccionar bruta-ment contra l'hisòria patriòtica».

Tenim, doncs, que l'antipatriotisme de l'Hervé no era més que un sarcasme. Així y tot, confessa que fou una equivocació. A continuació afegeix:

«L'empleu del mot antipatriota no deu pas per d'esser un error pedagògic. El mot és desagradable, perillós. És fàcilment explotable contra nosaltres en un país on els republicans de 1792 y de 1793 — els nostres pares, que no reneguem pas — s'anomenaven patriotes. És equivocat: té l'aire de sig'car que «sem contra la França».

Cas al·lisonador el de M. Gustave Hervé. Ell volia il·lustrar amb exageracions y amb metàfores les seves idees, y li ha succeït que la gent — adversaris y partidaris alhora — han entès una cosa per altra. Ha estat un funest error d'òptica mental. És una sort que'l nostre home se n'hagi adonat a temps.

No s'aturen aquí les rectificacions de M. Hervé. Poc després d'haver sortit de la presó, publicà a «La Guerre Sociale» un curiós article, en el qual explicava que durant els seus vint-i-cinc anys de reclusió, havia fet les tres següents descobertes:

1. El simplisme de la multitud n'ha obligat a reconèixer que, a l'atacar als socialistes que tenen representacions públiques,

era al mateix partit a qui feria. D'aquí endavant formularé les meves crítiques més amicalment.

2. La nostra manca d'indulgència recíproca, les nostres dissensions, estan en camí de destruir la fe revolucionària. Renunciem an aquestes pràctiques imbecils. Prediquem el «desarmament dels odis». Tant sols el bloc del partit socialista y de la C. G. T. pot matar el nom boulangèrisme. Jo treballa per aquest bloc.

3. Com que mai s'ha fet cap revolució sense l'exèrcit, conquerim l'exèrcit pera emplenar-lo als nostres fins. Esdevinc, doncs, «militarista revolucionari».

De les precedents declaracions de M. Hervé, la última la trobo un poc endarrerida. Les afirmacions que conté són ben discutibles. Pera l'establiment d'un ordre social nou, el camí de la conquesta de l'exèrcit no sembla el més llarg de tots. Les revolucions polítiques, en determinats casos, poden esperar molt del concurs de l'exèrcit. Però les revolucions socials no'n poden esperar, avui per avui, res favorable. En realitat, la feina de conquerir l'exèrcit entra en la categoria de la guerra per la guerra. Pera que la revolució social pugui verament triomfar, és necessari que la precedeixi un intens y llarg treball de propaganda y d'educació. Y el terreny més propici an aquesta propaganda y an aquesta educació no és pas el de l'exèrcit. El novíssim mètode revolucionari de M. Hervé no és altre, en el fons, que'l de fer entrar el clau per la cambra. Un mal mètode, evidentment.

Aquest últim punt apart, l'evolució de M. Hervé és plenament satisfactoria. Pera major alegria, «La Guerre Sociale» ha fet recentment algunes afirmacions que desvirtuen l'apologia bàrbara que l'Hervé y la seva gent han fet del «Citadellat Brown» y de «Mademoiselle Cassille». Havent-se restat acusat d'apologia als sindicalistes — bons uns! — en el llur manifest ja comentat en aquestes planes, l'orgue heretístic nega que para ell sigui la violència un programa o una bandera y diu que sols l'accepta com a un recurs extrem.

Ja fa temps que a mi m'ho deia el cor que M. Gustave Hervé havia aquesta evolució entenedora. Llegint els seus articles, els seus discursos, els seus llibres y els seus discursos, coneixent així íntimament, havia entès l'ànima d'aquest home. A pesar de les seves brutalitats de llenguatge, del mal gust de moltes de les seves expressions, del plebeisme dels seus gests, del seu etern cridar de baladrer, endevinava clarament en ell un home honest, lleial, viril, generós, bé. Tots els seus defectes no eren prou pera impedir que sentís envers de la seva figura una marcada simpatia. L'Hervé m'havia semblat sempre una excel·lent persona, de mala llengua, però de cor sà. Si no coneix gaire'l respecte — ara greu, — no coneix tampoc la por. No sent per les persecucions ni pels empramentons cap mena de temensa. No té la vana prudència dels porucs. D'ell s'ha pogut dir justament que és el successor de Blanqui en el paper d'home tancat.

Pera acabar y com a resum de les rectificacions del ciutadà Gustave Hervé, transcriu aquí una definició de l'heretisme, d'aquesta doctrina disolvent que té horroritzat al bon burgès. La definició que'l mateix Hervé dona feta, és espiritual, delicada, «francesca». Escolta:

«L'heretisme és el conjunt de les ironies y de les abstruccions de M. Hervé preses en serio y al peu de la lletra».

Se poden perdonar a un home molts pecats a canvi de la gràcia picaresca d'una tal definició.

A. ROVIRA Y VIRGILI

ECOS

EN HEM proposat escriure un eco de diàlegs contra les curses de braus, pera posar-los davant, petit, modest, — de les columnes y planes que altres diaris publiquen celebrant y comentant-les.

Com en el mes de Març, més interessant que les oracions y les jaculatories, seran els exemples:

I

En la vila de Colmenar, ha mort un tal Tomás Peribáñez, el qual havia estat un honorat y intel·ligent dependent de comerç. El remon d'un seu germà va emborratxo y el portà a vestir-se d'antiqueries. Un brau, el va matar.

Li hauria valgut més seguir de dependent de comerç. La mitja cana no l'heix, ni de moll, tant com una «banderilla», però en canvi la gran ventada de que no produïa altres males que les de l'hivern donen els pavellons.

II

En R. Sánchez Díaz, ens explica en son llibre, el de Bilbao, que un periòdic madrileny va augmentar en 15.000 números el seu tiratge, perquè havia canviat de revista tirat: Aquí, a Barcelona, ens han assegurat, que els diàlegs se venen dos mil més — més d'«El Liberal» de Madrid. Sembla que un senyor que firma «Don Modesto» ho fa tant bé.

Y ara diguem quin filòsof, quin literat, quin poeta, quin reporter, quin crític, pot influir així en la vida d'un periòdic. A qui així li fa creixer, naturalment se li ha de recompensar y heus aquí com la primera nòmina d'una redacció espanyola serà la del revisor de toros.

L'Associació de la Premsa que si no està equivocada, demanava una escola de periodistas, deu començar a pensar en la creació d'una càtedra, pera que els nostres companys dels periòdics escrits en castellà — «La Veu», sortosament, encara no publica resenyes taurines — acudeixin a escoltar les lliçons del «Patitán», ungt catedràtic.

III

A la ciutat de Sevilla corregeren braus, en dia feiner, els destres anomenats «Almofino» y «Galito».

En una sola casa d'empenyos, deixaren diners sobre 800 rellotges el matí abans de la corregeida.

IV

En la ciutat d'Huelva, un aficionat anà a fer la migdiada, pera estar més trempat durant la corregeida. No'l cridaren a temps y se despertà a misses dites.

La rabia que s'apoderà d'ell fou tan grossa, que troient un coltell, el prengué contra sa mare, culpable de tan horrible crim. Una germaneta seva s'interposà y en sortí amb una burxada al ventre.

V

El destre «Larita» ha sigut ferit greument a la ploma de la Barcelona.

El diumenge que ve, més gent.

VI

S'enrecorden que'l «Galito» va brindar an en Noel la mort d'un toro, fent-hi després present de la orella que guanyà? Algú, tal vegada s'hagi preguntat: y en Noel qué va fer de la orella?

Avui, ho hem sabut. La va donar a uns gats.

JA FA DIES, en un cafè de la Rambla, el mossos va tornarons d'unes pessetes falses. Com es lloga, una profunda indignació s'imprà de nosaltres al descobrir la farsa.

Ahir tornarem a l'esmentat cafè. La fortuna volgué que fos el mateix cambier el qui ens servís. Al pagar, fent Forní, li diguerem: — «L'altra dia, an aquesta casa, ens donàreu d'unes pessetes falses, però indecorosament falses, no se'vlines. De plom, vaja!»

Respongué: mossos.

— «Devia ser sense intenció. Y després miri. Quan estem atreïdats, a nosaltres també ens en donen y no hem pas de ferne confitura. Aduc quan no estem atreïdats. Miri».

DE POLÍTICA

NOTES Y COMENTARIS

La darrera justícia

No volem saber per qui, ni en nom de què, foren posats en llibertat ahir tots els carlins que encara quedaven presos pels successos de Granollers. El fet brutal, concís, és aquest: en el cementiri de Granollers hi han dos morts desde'l dia 13 de Juliol, y avui, dia 2 de setembre, no queda a la presó d'aquella vila cap pres per aquell drama.

En Lerroux va dir un dia, oferint amb una frase un programa d'acció política: «Jo la presó se'n surt y del cementiri, no. Nosaltres podiem alegrir: y avui. Mes y mitg han estat a la presó els processats de Granollers».

Els, els carlins, fan bé de lluitar amb el codi. Són del partit? Doncs, a salvar-les. Es molt lògic y molt humà, massa humà y tot. La política pera els ve a ésser com una guerra, amb morts, ferits y presoners. Guanyen? Doncs, a cantar victòria. Perden? A esperar la revenja. Deixen presoners? A deslliurarlos. Y els deslliuren sempre. De Sant Felip no'n tenen ni un, y ja dels de Granollers, tampoc.

Mes, y la justícia? Com se restableix el dret vulnerat? La societat, quina defensa té contra les violències? L'impunitat va cobrir les agressions lerrouxistes y ara protegeix les dels carlins. Mai una pena succeïx a les tragèdies polítiques, com si el crim polític no fos crim y encara existís una legalitat feudal, misericordiosa amb les banderies.

Avui, no volem més que anunciar la llibertat dels presos de Granollers. Y anunciar aquesta realitat dolorosa: Barcelona, desde avui queda convertida en una Còrrega, ont, tancats els llibres de la llei, no resta més marge justicier que la «vendetta».

L'obsequi an en Layret y en Bastardas

El justissim y merescut obsequi que volen dedicar els il·lustres corregeieros senyors Layret y Bastardas als nostres amics de Gracía, serà un èxit grandíssim.

La Comissió organitzadora ha rebut nombroses adhesions y demanda de centenars de tiquets, de tal manera que comença a veure que serà un problema trobar lloc ont puguin cabre tots els assistents.

Entre les adhesions rebudes hi han les dels principals prohoms de l'U. F. N. R., que no volen deixar d'associar-se a l'homenatge en honor d'aquells dos senyors, exemple de serenitat y de conseqüència política, a fenssemp de «amor a l'Unió Federal».

A fi d'evitar les aglomeracions de darrera hora, es de desjar que s'inscrigui com més aviat millor els que desgin assistir al campany d'honor, a fi de que la

L'altra dia, an aquesta mateixa taula ont vosaltres seuen, hi havien tres senyores. Vin gué l'home de pagar, y tots m'afegaven moneda. Y vaig pendre'l duru de qui semblava més empenyat en cobrir el gust.

Era sevillà.

— «Es sevillà, senyoret».

— Vol dir?

A aquest «vol dir» l'acompanyà una expressió tal d'angunia, que desseguida vaig comprendre que no'n duia cap mea. Tenia de ferir un ridícul? No.

— M'he equivocat. Es bé. Tingui'l canvi: Mercés. Un francès va carregarse'l duru. Mai hauríem dit que en el cor d'un cambier hi hagués tal quantitat de bondat femenina, cast maternal.

Generosament, li perdonarem les nostres dagues pessetes.

DON LLUIS D'OTEIZA, director d'«El Liberal» a Barcelona y el qual amb pseudònim de «Gacitilla» se buria o vol burlescar del mot y de qu'il vetlla, de tant en tant se sent poeta y poeta sentimental que es lo pilloj.

En el número del diari de sa digna recepció apareixent el dissabte, publicà una poesia dedicada a les cigonyes, que s'acabà així:

«Tal vez saben los secretos de la Dicha y de la Pena...»

Sin embargo, al detenerse con un pie en la zona almena son, sobre los mudos cielos, signos de in[terrogación].

Si fos un cigne amb el coll torsat per abastar un tros de pa, posar la veuríem d'interrogació, prò d'una cigonya? Y cal?

Després segueix uns altres versos dedicats a la tornada. Figura un senyor que se'n va al demort y ho troba tot lluminós y alegre; després torna el vespre y ho troba fosc. Això ho troba trist. Qu'il fa tornar tant trist home?

Cregui senyor «Gacitilla». Amb els versos s'ha de seguir el consell de l'autor de la Cratologia:

«Les castanyoles, tocarles bé a no tocarles».

P. l'onze de Setembre 1714

A iniciativa de l'Associació Nacionalista Catalana (adherida a l'Unió Catalànica) y firmat per gros nombre d'entitats y periòdics catalànics, serà entregat als lectors de les minories d'U. F. N. R. y regionalista, al nostre municipi, la següent proposició pera ésser discutida a la vinent sessió municipal:

Honorable senyor: Les entitats abaxi firmades que actuen sempre impulsades per el més fort y veement amor a Catalunya, venen avui a atraure la nostra atenció per reparar un oblit que posa una ombra d'ingratitud a la nostra ciutat y que es per justícia y per dignitat que demana una promesa y completa reparació. S'apropa la data trágica més gloriosa de l'aniversari de la caiguda de la ciutat de Barcelona y d'aquell Rafael de Casanova que en moments supremes sapigué encarnar en el seu heroisme, l'esperit lliure de la ciutat y de Catalunya sencera.

Per quin immens oblit, aquesta ciutat no va a portar el tribut del seu agutament perdurable, al peu del bronze simbòlic dels qui generosament vessaren la llur sang per l'amor d'ella?

Per què aquesta excel·lentíssima Municipalitat no va a portar un trist record a la memoria de l'home que exposà la seva vida an el digne y exemplar compliment del càrrec de Conceller en Cap, d'aquest organisme?

Per això, per esborrar aquest injust desamor, es que se dirigin a vos com a digna president d'una minoria del nostre municipi que posa l'amor a Catalunya en lloc preferent de son escut de luita, perquè en la propera sessió municipal presentem al Consistori, traduït en forma legal, aquest ardent desig nostre, que com a bon català, no dubtem que us l'apropriareu, de que l'Ateneu de Barcelona, amb tots els catalans conscients, vagi l'onze de Setembre, a portar el tribut de la seva eterna recordança, al peu del bronze perpetuador d'aquell gran home que l'any 1714 posà el seu pit, al compliment de l'esperança que la ciutat havia dipositat an ell, a l'orgull del càrrec de vellador dels seus cabals y de la seva vida.

Visqueu molts anys pel bé de Catalunya y per enaltiment del seu Cap y Casal.

Donada la premura del temps que impossibilita anar a visitar a totes les entitats que manquen firmar y que ben segur distingiran ferho, l'Associació Nacionalista Catalana, prega a totes les que hi estiguen conformes y desiguen firmar, passin tots els dies, fins diemes inclús, de 10 a 12 nit, per la Secretaria (Cassadors, 4, primer), aont estarà a sa disposició pera ferho.

Falta bon oficial rellotger
Rad: Fradera & Bertrams. Petritxol 15, primer

La dignificació de la política

Aquell concepte mesquí de la política que la feia considerar solament com a armà bàrba de què's servien els concupiscents, els innoblements ambiciosos, els arrivistes y viciadors d'òlici, com a mantell encubridor de totes les immoralitats, com a luita eterna dels que aspiran a escalar els setells del poder, ha de desaparèixer pera deixar lloc a una concepció més ampla y ennoblidora.

«Hi ha un art o una ciencia que ensenya a realitzar l'ideal» diu'l cultíssim Lluís de Zulueta. — Heus aquí un ideal humà; heus aquí també una realitat donada: aquest home, aquest poble... Com ensenjaré aquest realitat fins arribar an aquell ideal? Aquest problema de procediment, de mètode, es el que intenta resoldre, individualment, la «pedagogia», y, col·lectivament, la «política». De aquestes paraules que deixen veure d'afan el concepte, se'n treu la conclusió de que «pedagogia» y «política» no son pas certament dos termes antagònics, sino que mútament se complementen.

La política hauria de tenir com a missió suprema la d'educar a la col·lectivitat, la de forjar la consciència ciutadana, o, amb més força, hauria de cercar al poble, perquè aquest, en el seu concepte més enlairat, no existís.

Es evident que nosaltres, els que formem part de partits republicans, que's basen en l'ideal democràtic, hem de contribuir amb els nostres esforços, amb la nostra intervenció directa y positiva, a sanejar, a dignificar els nostres partits.

L'obra dels partits republicans ha sigut perfectament negativa; un verbalisme inel·lectible, rotoria, ha informat totes les seves campanyes populars; en les corporacions oficials, salvant honorífics excepcions, o bé un actiu en sentit negatiu, reduint a un oposicionisme estèril la seva gestió o han malmetut els interessos comunitats. Si ha considerat que les eleccions constitueixen l'única finalitat que's persegueix y sols pera aquesta l'última s'ha preparat al poble.

Y hem finalment contraït pols que han sigut dures tantes expedicions amb el seu insubornable sentit; s'hi han creat nous y mesquins antagonismes; s'hi ha murnalment, s'hi ha lliensat traïdament l'insidia y la calumnia contra homes prestigiosos y abnegats. En les tertúles dels «cafés», dels fumats «cassinots», s'hi han enrunat tot y no se ha creat res. Examineu la seva actualitat: no creon ni una biblioteca, ni fúndes ones escoles, ni fons res en sentit positiu. En la taula verda s'han malgastat totes les activitats.

La nostra joventut, que s'ha format en aquest inventat nociu, ha considerat a la política com a un esport. L'impulsivitat irreflexiva ha sigut la norma de la seva conducta.

Y bé, companys, no es convençeu de que es precs dignificar la política, rompent els molinos vells y anar al sanejament, a la transformació dels nostres partits?

No contemplem amb dolor l'inconsciència ciutadana, l'ausència d'una massa culta y capacitada pera governar-se, les baixes luites de la ciutat, l'instabilitat de les comissions polítiques, la manca d'un ideal col·lectiu, sòlid y enlairat?

Doncs, coratge y a la feina. No considereu com una glòria haver posat a contribuir la vostra intel·ligència y la vostra voluntat en aquesta obra magna de la pedagogia política o política pedagògica?

L'història dels partits republicans, ens avergonyeix, però encara hi som a temps a resoldre honestament la vostra conducta.

La tradició bé pot al·lisonar-nos servint de profeta exemple.

ANDREU NIN

Básculas-Caixas
Pibernat
per Cabals
Avinyó, 8-10

ESPECTACLES

CIRCO BARCELONÉS Gran Cinematògraf
totes d'estrena i de gran sensació
tarde de 7 a 9 i nit de 9 a 12
Exhiben: "Nordis", estrenada ahir,
La atracció de la mort
Avui estrena de la pel·lícula de 1.100 metres
"Le diable à la Baixa"
del célebre drama de Guimera.
Plaça 25 cènt. — General 10 cènt.

TEATRE TIVOLI—Gran companyia de sarsue-
la dirigida pels senyors Rulló i Pérez Ca-
brero de la que formen part les primeres típies
Consol Bailló i Pura Montoro. Avui dilluns,
Nit, a dos quarts de deu. Butaca 2 ptes. En-
trada 0,50 ptes. El millor cartell de Barcelona.
Primer: exit immens (d'aquí a 5 dies).

LA GENERALA
Interpretació immillorable. Grans ovacions a
C. Bailló i P. Montoro. Segon: Exit per aclama-
ció. El gran drama de gran espectacle.

Las mujeres de D. Juan
Presentació esplèndida sota igual. Magnific de-
corat, vestuari i accions. 70 dones en
escena, banda de trompetes composta de senyo-
retes. Gran cos de Ball. Dilluns tarde Gran fun-
ció de moda. En preparació "La Alegre Polonia".

Teatre Novetats
"Festival Artístic" per a l'edició, 3 de Set-
embre de 1912, a les nou del vespre, organit-
zat per la Revista.

El Teatre Català
a Benefici de les víctimes de la Guerra Can-
tábrica.
Primer: Parlament de l'Adrià Gual sobre la
festa. Segon:

LA REINA DEL COR
d'iglesies i Morea. Tercer: Danses típiques de
Catalunya, per l'Esclat Català de Dansaires, di-
rigit per l'Aurèli Campmany. Quart:

LA BALDIRONA

de l'Angel Guimerà. Quint: Concert per l'Orfeó
Barcelonés, dirigit pel mestre Gubern, amb la
cooperació del subdirector senyor Gibert. Sis:
L'ALEGRIA QUE PASSA
den Rosinol i Motera. Setè: Putxinel·lis dels
IV Gais, per en Jeli Pl. Vuitè:

El Fill de Crist
de l'Ambrosi Carrión. Intermedis per la "Banda
Municipal". Orquestra de 40 professors, del
Sindicat Musical de Catalunya.

Teatre Novetats
Gran sconeixement. Toracig Internacional de
l'Il·lustrat.

Greco-Romana
Campionat d'Espanya
Patricinat per "La Tribuna" de Barcelona.
Grans atraccions figurant entre elles les nota-
bles "El Gón" i "Carme López". Se despatxa
a comptaduria.

Teatre Soriano

Avui dilluns. Inauguració de la temporada de
Tardor. Grans Debuts. Tarde a les quatre. Nit
a dos quarts de deu. Cine. Estrena: "Vengança
de artista Ecuestre" i el mimodrama "El Or-
ganillero". Acte d'atraccions. Primer: "Rosa Fe-
rreira" Ba i Espanyol. Segon: "Los dos Píeles
R. as", dansa acrobàtica i Rei de l'alambre.
Tercer: "Til i Ali", excentrics contusionistes
C. mica. Quart: Presentació del celebre ventrí-
loc "Bilder", que amb son Clet la Senyoreta
Engrudat i altres personatges distreuria el di-
ble. Exit segur únic en son genre. Quart: Cine
Aviat arribarà la nova i gran Troupe China.
Ch. Ling i Hee.

TEATRE COMIC—Gran companyia dirigida per
Ricard G. i Juli Vivar, de la que for-
men part la genial Pilar Martí, Anglina Villar
Avui dilluns, 2 de Setembre, a dos quarts
de deu. Extra 45 cènt. després de la primera
tiple. Pilar Martí. Hermosa i gran. Primer:
Exits "La Balada de la Luz" per son millor in-
terpreti Roser. Aracil. Sagón. Immens: exit de

La Generala

per Pilar Martí i A. Villar. Fastuosa presen-
tació. Tercer: Adeu a Barcelona. Pilar Martí
cantarà "Couple a d'actualitat" amb la seva
gracia i chic e extraordinàries. Demà gran funció
En assaig "Las M. jeres de D. Juan". Se des-
patxa a comptaduria.

BOSC
Avui tarde de 5 a
8. Colossal Sessió.
Exit grandós de
"Monna", "Louise
D'Ax", i "Emilia Píol" i demés de la troupe.
Entrada lliure. Butaques Grates. Cons moció
obligatòria. Nit a dos quarts de deu. Extraor-
dinaria Funció. Exit de la canzonista Na-
tana (nova a Barcelona).

LILLY COQUETTE
Succès de l'excentrica "Monna". Últims dies de
L. i de Ax i Emilia Píol.
Exit de Marie Antoinette, Morenita, Charlotte,
Dayrose, Garcia i demés artistes de la troupe.
Despatxa Carme 20 i Canals. 8. "P. stal. Ex-
p. Dimercres a. Debut extraordinari de "La
Bella Masterde". En breu sconeixement.

Saturno Parc
"El més important centre de sports".
Veritable i gran sconeixement de la no-
table artista.

Comesa O'ga nova d'8 anys
"En men m. a. d'8".
En obsequi al públic d'artista treballant
l'ns el dia i inclusiu en l'hermós resse de
del "Saturno Parc" dirigint la Banda del Re-
giment d'Alcántara.

Avui Immens exit dels famosos "The Ri-
chard's" musicals excentrics.
Demà nit primer dia de les dos úniques
de la Co-la l'Amputadana "La Principa-
la de la Bisbal".

Entrada de passeig, 10 cènt.

Turó Park

Obert de 4 tarde a 1 nit. Noves atrac-
cions. Concerts per la Banda de Cassadors
de Barcelona.
25 cènt. entrada de passeig. 35
Di'ous, festa benèfica pels damnificats del
Cantàbric.

LA RABASSADA

HOTEL-RESTAURANT
estí obert tota la nit. Gabinetes particulars
Cuina de primera. Servei a la carta i cu-
berts desde cinc pessetes fins les deu de la
nit. Telèfon número 7.648.

Concerts

en el Saló Menador del Restaurant de 1 a
3 tarde i de set a nou nit, pel sextet que
dirigix el celebrat violinista D. Joan Sala.

Atraccions Americanes

Scenic, Railway, Water Chute, Bowling,
Alloys, Cake-Walk, Casa Encantada, Palau
de cristall, Palau de la rialla, Passeig, etc.
Tramvia directe desde la Plaça de Cata-
lunya a La Rabassada.

Concerts

ALOZAR ESP.ROL. — 7, Unió, 7
Toies les nits a les 8. La Revue de Verano

MUSIC-HALL - LA BUENA SONRISA - GINJOL, 3
Nit: Gran exit de tota la troupe.

Gran Edén Concert

Concert i restaurant en l'hermosa terrassa
jardí a l'aire lliure.

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré

Avui Dilluns Hermós programa de cine
4 Colossals Atraccions 4
MEXICANA i su tiradors, hermós núme-
ro de tiradors acrobàtics. Debut de "La
lavenc ble" Exit veritable del celebrat
SALDAC musical, L'eminent transformista

La Centella

Aviat grans debuts.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE — Concerts Santos tots els
dies. Coberts desde pessetes 3,50. Els di-
vendres, bouillabaisse. Dissabtes, menà corrat
i vegetarià.

Botlletí comercial

31 d'agost de 1912

Quelcom encalmats estàn els negocis, doncs
els vins vells poc donen que fer per l'esca-
tat d'existències i en quant als nous no s'hi
fan operacions encara perquè les primeres
que arribaven de la regió valenciana no han
donat lloc enquant a ferhi negocis per ha-
verse pagat els raïms a preus molt alts i
pretentant per lo tant els venedors a uns
límits que'l comerç d'aquí no vol per ar-
rivarhi.

Segeixen cullintse les tintoreres en dita
regió les que donen unes classes excel·lents
i de forsa graduació, però en canvi el ren-
diment es molt escàs havent pagat els preus
pagantse darrerament fins a 7 rals arroba.
De la regió alavantina continúa domint
l'impressió de que la cullita donarà un rendi-

ment reduïssim i per la Manxa no hi ha
pas dubte que no hndrán de bon tros la
quantitat de l'any passat.
En algunes comarques de l'aransa han co-
mentat la campanya de veremes i no ob-
servet rendiment i qualitat de la cullita fixa-
bol d'aquell país. Les impressions son per
demés contradictòries.

PERE COROMINAS

**LES HORES
D'AMOR
SERENES**

3 PESSETES

DE VENDA A TOTES LES ELIBERRIES

Impremia y estereotipia, Fortuny, 2

Pompes fúnebres LA NEOTAFIA

(SOCIETAT ANÓNIMA)

42 sucursals amb telèfon -- Capital 1.000.000 de pessetes

Única empresa a Espanya que posseeix fabricació de tots
els articles y adornos que se utilisen en son ram

CENTRAL: 29-RAMBLA DE CATALUNYA-29

Oficines, fàbrica, tallers, colxeres y desinfecció:

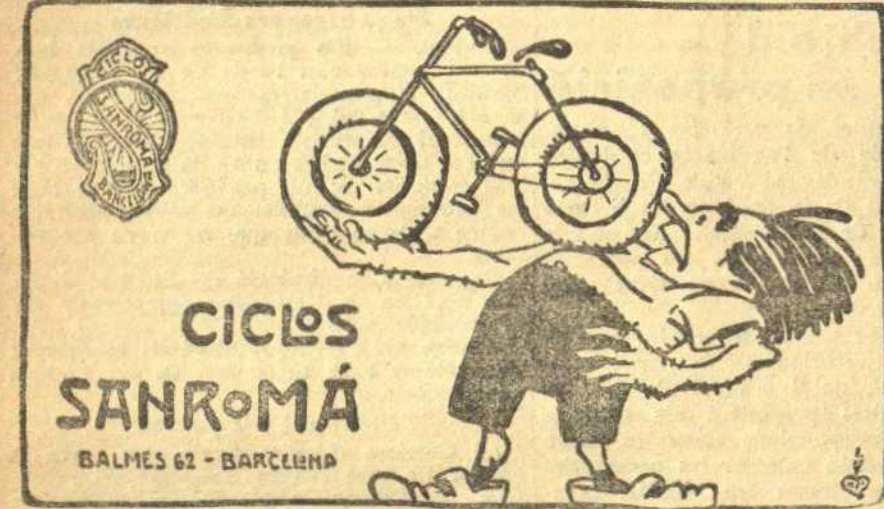
24-CARRER CAMPO SAGRADO-24

Entierros desde 25 pessetes

FORA PÈL MOIXÍ

EL POLVOS COSMETICS DE FRANC trenen en poca minuts el pèl de qual-
seu part del cos, mata ses arrels i no torna a sortir. No irrita la cuti. Aquest desolatori es uti-
lizant a les senyores que cunquin pèl moix (pello) a la cara y braços, para que s'hi paguella
destruïrlo. 2,50 ptes. — S'ha certificat per cor- en LLIURANA de Giro
UN POT, 2,50 ptes. reus si per endavant se reben 2,50 ptes.
Farmacia Borrell
CONTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52 - BARCELONA

PIANOS Y HARMONIUMS de l'hoque, desde 8 fins a 15 pessetes al mes
Carrer del Beu, núm. 70, entressol, primer

URALITA ROVIRALTA

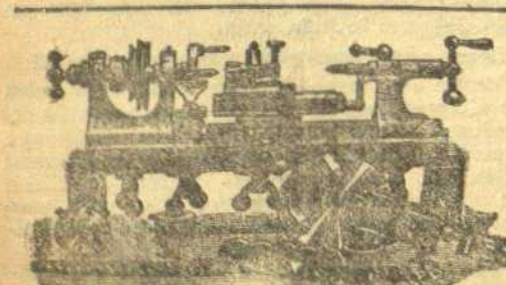
PERA TEULADES
ECONOMIC - INCOMBUSTIBLE - LLEUGER - ETERN

Demàninse mostres, Catàleg y Pressupostos

ROVIRALTA & C., ENGINEYERS

Plaça Antoni López, número 15, principal. — Telèfon, número 1.664

Direcció telegràfica y telefònica: "URALITA" - Barcelona

ENRIC CORTADA Baixada Sant Miquel, 5
Barcelona

**Fornitures, Eines, Li-
mos y Laminadors para
Relojeros, Platers y
Gravadores**
Torns y útils de precisio G. Bo-
loy para mecànica y relojeros.
Rodes y peses de recanvi para
tota classe de rellotges.
Renovirín, líquid para net-
ejar amb rapidesa y economia
els objectes d'or, plata y metall.

INSTALACIONS COMPLETES PERA AIXECAR AIGUA

MOTORS

A GAS, BENZINA, GAS
POBRE, etc. Preus eco-
nòmics y resultats ga-
rantits. Nombruses refe-
rencias

DAVID FERRER Y O.A
(Societat en comandita)
Corts, 586 -- BARCELONA

HERNIES

(trecadures) TRACTAMENT RADICAL: no més
necé sense una fassa necesaria Intervenció quirúrgica
(TALLS DE BISTURÍ) amb no usar anestesies,
braguera y vendages de baxar ni els pro alts
en anàncis y recians. Els incalescibles y altamente re-
guarantien comoditat incomparable, retenció absoluta i la curació en poc temps. Despaig
de l'autor, especialista PERE RAMON CARMÉ, NÚM. 33, PIS PRIMER, BARCELONA
Demansi gratis "FARO LUMINOSO PARA LOS ENFERMOS".

Esqueles mortuories: se n'admeten fins a les tres de la matinada

Aixarop del Professor Girolamo Polvos y catxets Pagliano (de Florencia)

EL MILLOR DEPURATIU Y REFRESCANT DE LA SANG

65 anys d'èxit creixent són la millor recomanació
Exigiu sempre'l nom del Professor GIROLAMO
Se ven a les principals farmacies y drogueries
Unics agents a Espanya: J. URIACH Y COMP. A. - Moncada, 20, Barcelona

Artritisme Dolors Reumatisme Gota

Pertorbacions de la Circulació

CURACIÓ RADICAL

DEL

Depuratiu Richelet

**PURIFICADOR
REGENERADOR** DE LA SANG

EN VENDA:

Totes les Farmacies y Drogueries

Dipositari general para tota Espanya:
Don Francisco LOYARTE
Sant Ignasi Lolola, 9. — SAN SEBASTIAN
Laboratori: L. RICHELET, a SEDAN (Fransa)

Gran Diploma de Honor y 10 Medallas

RELOJ ORLÓN

REFRACIÓ
CRONOMÈTRICA

VENDESE EN LAS RELOJERIAS

Perllongació de l'existència

RETRASAR LA VELLESA Y LA MORT: VISTA-RICA
Demansi voste el notable llibre "HABLA EL MAESTRO", y gosarà de bona salut, sa-
meges ni medicaments y el malalt se ven aviat lliure de la malaltia. Indisposició o debilitat.
D'aquest notable estudi eminentment pràctic queda un reduït nombre d'exemplars que res-
tegaran gratis als primers sollicitants. — Providencia, 61, "LA SALUD", Barcelona